

havde det danske Lodseri det bedste Materiel, altsaa de bedste Betingelser for at konkurrere paa dette Omraade, og Forholdet var ogsaa saaledes, at i de første Aar, efter at Overenskomsten var indgaaet, maatte det danske Lodseri jævnlig aflevere en Del af sit Overskud til Lodseriet paa Viken, men i de senere Aar er dette Forhold blevet et andet, det har ikke været sjældent, at Vikens Lodseri af sit Overskud har maattet aflevere indtil 800 Kr. om Maaneden til Helsingør Lodseri, fordi det nu er Vikens Lodseri, der har det bedste Materiel, og nu kan dette Lodseri paa alle Omraader, hvad Lods væsenet angaar, konkurrere med os, saaledes at de, som jeg nævnte før, kunne snappe de fleste Lodshyrer bort for Næsen af vore Lodser. Hvis man skal bort fra dette uheldige Forhold — og det mener jeg, at vi bør, vi bør se at strænge os an, saaledes at vi ikke lade hele vor Indflydelse i Øresundet gaa tabt — maa vi sørge for, at vore Lodser ere i Stand til at tage Konkurrencen op med de svenske Lodser. Vi bør maaske sørge for, at Administrationen af Helsingør Lodseri bliver bedre, end den er i dette Øjeblik, vi maa kort sagt anstrenge os for, at vi ikke blive fuldstændig udelukkede af Øresund. Jeg kunde derfor ønske, at Finansudvalget og den ærede Minister vilde tage denne Sag op til nærmere Overvejelse og se, om der ikke kunde gøres noget i den Retning, om der maaske ikke med de forhaandenværende Midler kunde gøres noget for at sætte os i Stand til virkelig at kunne konkurrere paa Lods væsenets Omraade. Og man kunde saa tillige undersøge, om det virkelig forholder sig rigtigt, at Lodsdamperen virkelig har været benyttet det Antal Dage, som er nævnt i denne Betænkning. Jeg kan, som sagt, ikke forstaa det, skønt det dog egentlig ikke er noget stort Antal Dage i Forhold til det samlede Antal, der er nævnt i Betænkningen. Jeg tror, at hvis den virkelig havde været benyttet til egentlig Lodstjeneste i det Antal Dage, vilde vi ikke have set det Særsyn, at Helsingørs Lodseri er gaaet saa kolossalt tilbage, som det viser sig, at det er gaaet tilbage i den senere Tid. Naar jeg maatte faa Lov til at udtale, hvad der burde gøres, saa mener jeg, at da det viser sig af Oversigten, at den Sum, der er stillet Lodseriet til Raadighed, ikke er tilstrækkelig til, at Lodsbaaden kan arbejde, saaledes som andre Lods dampbaade gøre, maatte vi stille et større Beløb til Raadighed til Driften af denne Dampbaad. Men det, som jeg mener

vilde være det allerheldigste, var dette, at vi fik anskaffet en Dampbaad, der var kraftig nok til at tage Konkurrencen op med Vikens Lodsdamper, en Lods dampbaad, der kunde arbejde i Is, en Dampbaad med betydelig større Maskinkraft og større Rum i det hele, end den nuværende Dampbaad har, saaledes at den kunde opholde sig ude ved Fyrskibet i Stedet for nu til Stadighed at ligge inde i Helsingørs Havn, Saaledes som Forholdet er i Øjeblikket, gør den ikke Spor af Nytte — jeg tror det i hvert Fald ikke. Jeg tror, at enten vi havde denne Dampbaad, saaledes, som den er nu, eller ikke, vilde det være saa temmelig ligegyldigt. Inden ret lang Tid har det svenske Lodseri taget alt, hvad der hedder Lodsture i Øresund, vi ere udelukkede, vore Lodser ere brødløse, og der vil blive tilføjet Helsingør By og Landet i det hele en betydelig Skade. Jeg vil derfor mene, at det vilde være heldigt, om man tog dette Spørgsmaal under Overvejelse og sørgede for, at vor Stilling blev hævdet paa dette Omraade foreløbig ved at man gav en større Bevilgning, saaledes at Lodsdamperen dog kunde benyttes i den Tid, den kunde være paa Søen, og eventuelt ved, at vi fik anskaffet os en Damper, som havde en noget større Maskinkraft, og som var bedre egnet til det Arbejde, som denne Lodsdamper skal udføre. Det ser dog ikke godt ud, at vi skulde blive ved at lade os trønge tilbage, og jeg har ogsaa det Haab, at man saavel fra Ministerens som fra Finansudvalgets Side vil tage Hensyn dertil og søge at faa dette højst uheldige Forhold forandret.

Trolle: Ved Indledningen til Forhandlingen om Forsvarsbudgetterne kom den ærede Ordfører dels ind paa Landets Opgave under en Kamp mellem forskellige Magter og dels paa de forskellige Værns Opgave under en saadan Eventualitet. Jeg har tidligere her i Tinget udtalt min Tilslutning til Tanken om, at Landet selvfølgelig under alle Forhold skal holde sig neutralt, og jeg er endogsaa gaaet saa vidt, at jeg har udtalt min Tilslutning til en Tanke, der er kommen frem om en Sammenslutning mellem de tre nordiske Lande i Retning af en Neutralitetsalliance, for i Forening altsaa at hævde Neutraliteten her i vore Farvande. Men jeg mener, at man under alle Omstændigheder maa gaa videre end den ærede Ordfører synes at ville hævde, nemlig at vi kun skulde konstatere vor Neutralitet, og at dette skulde bestaa i, at man i Grunden erkendte, at man ikke